Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝ ΠΟΛΥ

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΛΟΛΑΣ ΜΟΝΤΕΖ

Γ'.

ΠΩΣ γράφαμε καὶ στὸ προηγούμενο φύλλο, ἡ Λόλα Μοντὲζ ἐγκαταλειφθεῖσα ἀπέντιαρη ἀπ' τὸν σύζυγό της, ὁ ὁποῖος ἀπήγαγε τὴ σπιτονοικοκυρά τους κ' ἔφυγε, βρισκόταν σὲ μεγάλη ἀπελπισία, ὅταν ἔξαφνα μιὰ σωτηρία ἰδέα τῆς ἦρθε στὸ μυαλό.

— Τί τρελλὴ ποὺ εἶμαι! εἶπε τότε χαρούμενα. Εἶχα ξεχάσει τὸ περιδέραιο τοῦ καϋμένου τοῦ 'Αλεξάνδρου Λούνλεϋ.... Νὰ καιρὸς νὰ χρησιμοποιηθῆ....

Ἄνοιξε ἀμέσως μιὰ θήκη, ἔβγαλε ἀπὸ μέσα τὸ κόσμημα καὶ φώναξε:

— Βομμίν!....

Ἡ Βομμὶν ἦταν ἡ ὑπηρέτριά της, μιὰ νεαρὴ Ἰνδή, ἀρκετὰ πρόθυμη καὶ πονηρή.

Ἡ Λόλα τὴν καλοῦσε γιὰ νὰ τὴ ντύση, προκειμένου νὰ βγῆ ἔξω καὶ νὰ ποιήση τὸ περιδέραιο, ἀλλὰ ἡ Βομμὶν δὲν φαινόταν. Ποῦ νἄχε πάει τάχα;....

Ἡ Λόλα πῆρε τότε τὰ ροῦχα της κ' ἄρχισε νὰ ντύνεται μόνη της. Σὲ λίγο μπῆκε καὶ ἡ Ἰνδή.

— Κυρία, τῆς εἶπε, κάποιος ἦρθε καὶ θέλει νὰ σᾶς ἰδῆ. Ἀμέσως ὅμως....

— Ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ κάποιος; ρώτησε μὲ ἀπορία ἡ Λόλα.

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ μπῆκε μέσα ἕνας Ἰνδός, ὁ ὁποῖος φοροῦσε μιὰ μακρυὰ καφετιὰ τηβέννο κ' ἕνα εἶδος τιάρας. Θἄπαιρνε περίπου τριάντα χρόνων κ' εἶχε μιὰ θαυμασία, μιὰ καταπληκτικὴ ὀμορφιά. Ἔμοιαζε μὲ ὡραῖο χάλκινο ἄγαλμα...

— Κυρία, εἶπε ἀγγλικὰ στὴ Λόλα. Ἔμαθα ἀπὸ τὴ Βομμὶν ὅτι πρόκειται νὰ γυρίσετε στὴν Εὐρώπη κ' ὅτι βρίσκεστε σὲ οἰκονομικὲς στενοχώριες. Σᾶς ἔφερα λοιπὸν τὸ ποσὸν ποὺ σᾶς χρειάζεται γιὰ τὸ ταξεῖδι καὶ σᾶς τὸ ἀφίνω δανειακό. Φεύγω κ' ἐγὼ ἐπίσης γιὰ τὴν Εὐρώπη καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ θυμηθῆτε ἐκεῖ μιὰ μέρα τὸ χρέος σας....

Ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ Ἰνδὸς ὑποκλίθηκε κ' ἔγινε ἄφαντος.

Ἡ Λόλα ἦταν κατάπληκτη.

— Ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; ρώτησε τὴ θαλαμηπόλο της.

— Ὁ Ρούνα-Σίγγ! ἀπάντησε ἡ Βομμίν.

— Τί εἶνε αὐτός;

Ἡ Ἰνδὴ σιωποῦσε.

— Γιατὶ μοῦ ἄφησε αὐτὰ τὰ χρήματα; ἐξακολούθησε ἡ Λόλα. Ἐσὺ τοῦ ἐφανέρωσες πράγματι τὴν κατάστασί μου; Μίλα λοιπόν....

Ἡ Ἰνδὴ κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της.

— Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τίποτε, ἀποκρίθηκε.

— Γιὰ ποιὸ λόγο;

— Γιατὶ μοῦ ἔχει ἀπαγορευτεῖ....

— Ἀπαγορευτεῖ! Καὶ γιὰ ποιὸ λόγο; Ἔλα, πές μου ἐπὶ τέλους, σὲ διατάζω... Αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο δὲν θυμᾶμαι νὰ τὸν εἶδα ποτθενά... Εἶνε πλούσιος; Εἶνε ἄρχοντας; Εἶνε ἀρχηγὸς φυλῆς; Εἶνε πρίγκηπας; Λέγε μου.

Ἡ Λόλα, καθὼς μιλοῦσε, ἔσφιγγε τὰ χέρια τῆς θαλαμηπόλου μέσα στὰ δικά της. Μάταιος ὅμως ὁ κόπος της. Ἐκείνη εἶχε ὁρκιστεῖ νὰ μὴ βγάλη λέξι ἀπ' τὸ στόμα της καὶ δὲν ἔλεγε τσιμουδιά.

— Εἶσαι ζῶον! φώναξε τέλος ἡ Λόλα μ' ὀργή. Εἶσαι ἀνυπόφορη. Φύγε!....

Ἡ Βομμὶν δὲν ἐπερίμενε νὰ τῆς τὸ ξαναπῆ αὐτὸ ἡ κυρία της. Μὲ δυὸ πηδήματα ἔγινε ἄφαντη ἀπὸ μπροστά της.

Κατόπιν ἡ Λόλα βγῆκε ἔξω καὶ ρώτησε παντοῦ γιὰ τὸν Ρούνα—Σίγγ, ἀλλὰ δὲν τὸν ἤξερε κανεὶς τὸν Ἰνδὸ αὐτόν.

Ἐν τούτοις ἡ Λόλα φανταζόταν τὸν ἄγνωστο γιὰ κανένα πρίγκηπα καὶ ἐπὶ πλέον γιὰ τρελλὰ ἐρωτευμένο μαζύ της. Τὴν ἐρωτικὴ ἐξομολόγησι, ποὺ ἀπέφυγε νὰ τῆς κάμη ἐκεῖ ἀπὸ λεπτότητα, θὰ τὴν ἄκουγε ἀσφαλῶς ἀπ' τὸ στόμα του στὴν Εὐρώπη. Δὲν ἦταν ἀπίθανο μάλιστα νὰ πάρουν τὸ ἴδιο πλοῖο καὶ νὰ ταξειδέψουν μαζὺ γιὰ τὴν Ἀγγλία...

Ἔτσι, ἡ Λόλα Μοντὲζ ἐγκατέλειψε αὐθημερὸν τὴν Βομβάη κ' ἐπεβιβάσθη στὸ ἀτμόπλοιο «Γκόλδεν Φλίζ».

Τὸ ἀτμόπλοιο αὐτὸ ἐκτελοῦσε τὴ συγκοινωνία μὲ τὸ Κάδιξ τῆς Ἱσπανίας καὶ ἡ Λόλα σκέφτηκε νὰ ταξειδέψη μὲ τὸ οἰκογενειακὸ ὄνομά της, ποὺ ἦταν Ἱσπανικό, ἀφοῦ ἄλλωστε δὲν τὴ συνέδεε τίποτε πειὰ μὲ τὸν σύζυγό της, τὸ λοχαγὸ Θωμᾶ Χάμες.

Στὸ πλοῖο ποὺ μπῆκε, ἡ Λόλα ἀναζήτησε παντοῦ τὸν περίεργο Ἰνδὸ θαυμαστὴ καὶ εὐεργέτη της, τὸν ἄνθρωπο ποὺ τῆς χάρισε ἔτσι ἀπροσδόκητα ἕνα βαλάντιο γεμᾶτο χρήματα, ἀλλὰ δὲν τὸν βρῆκε ποτθενὰ καὶ σπενοχωρήθηκε πολὺ γι' αὐτό. Γιὰ νὰ μὴ χάνη ὡστόσο τὸν καιρό της, ἄρχισε νὰ γλυκοκυττάζη ἕναν νεαρὸ Ἄγγλο ἀξιωματικό, τὸν ἀτασσιστὴ τοῦ λόρδου Ἔλφιστων, τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀβάνας. Ὁ νέος αὐτός, ποὺ τὸν ἔλεγαν Τζέφφερυ, κατὰ τὴ μακρά του διαμονὴ στὶς Ἰνδίες, εἶχε προσβληθεῖ ἀπὸ στηθικὸ νόσημα καὶ πήγαινε τώρα στὸ Κάδιξ, κοντὰ σ' ἕνα θεῖο του, γιὰ νὰ γίνη καλά.

Πρέπει νὰ σᾶς ποῦμε ἐπίσης, ὅτι ὁ ἄρρωστος νέος ἦταν βαθύπλουτος. Αὐτὸς ἄλλωστε ἦταν ὁ λόγος ποὺ προσείλκυσε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Λόλας κ' ὄχι τά.... φιλανθρωπικά της αἰσθήματα καὶ ἡ στοργική της διάθεσι ἀπέναντι ἑνὸς μελλοθανάτου.

Ὁ Τζέφφερυ πιάστηκε γιὰ καλὰ στὰ δίχτυα τῆς γοήσσης κ' ὅταν ἔφτασαν στὸ Κάδιξ, ἀντὶ νὰ τραβήξη στοῦ θείου του, νοίκιασε ἕνα μέγαρο κ' ἐγκαταστάθηκε ἐκεῖ μαζὺ μὲ τὴν ἀγαπημένη του. Τὸ περίεργο μάλιστα εἶνε, ὅτι ἡ διαμονή του μὲ τὴ Λόλα, ἀντὶ νὰ τὸν ἀδυνατίση, τὸν ὠφέλησε καὶ στὸ τέλος τὸν ἔκαμε καλά!

Τὰ μάγουλα τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ ροδοκοκκίνισαν, ἡ φωνή του ἔγινε ζωηρότερη κ' ἡ κατάστασί του γενικὰ καλυτέρευε σὲ ἀφάνταστο σημεῖο. Δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία, ὅτι αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἦταν ἡ Λόλα. Αὐτὴ τὸν εἶχε γιατρέψει, αὐτὴ τὸν εἶχε σώσει, αὐτὴ τὸν εἶχε ἀναστήσει.

Καὶ τί νομίζετε πῶς τοῦ ζήτησε γι' ἀμοιβή; Τοῦ κάκου θὰ σπάσετε τὸ κεφάλι σας! Δὲν θὰ τὸ βρῆτε....

Τοῦ ἐζήτησε ἁπλούστατα νὰ τὴν παντρευτῆ. Κι' ὅμως ἦταν παντρεμμένη, θὰ πῆτε. Ναί, ἀλλὰ ἦταν τὸ ἴδιο σὰν νὰ... μὴν ἦταν. Αὐτὴ τὴ γνώμη εἶχε ἡ Λόλα....

Δὲν εἶχε ὅμως τὴν ἴδια γνώμη κ' ὁ θεῖος τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε πληροφορηθεῖ στὸ μεταξὺ τὴ σκανδαλώδη ἐρωτικὴ σχέσι τοῦ ἀνεψιοῦ του.

Ὁ σὶρ Χότζ —ἔτσι λεγόταν ὁ θεῖος τοῦ Τζέφφερυ— δὲν νοιαζόταν καὶ πολὺ ἂν ὁ ἀνεψιός του συζοῦσε μὲ μιὰ νεαρὴ κυρία. Ἀλλὰ τὸ νὰ τὴν πάρη, νὰ τὴν κάμη γυναῖκα του, νὰ τὴ στεφανωθῆ, αὐτὸ δὲν θὰ τὸ δεχότανε μὲ κανέναν τρόπο. Χωρὶς λοιπὸν ν' ἀργοπορήση, κατέφυγε στὸν διοικητὴ τοῦ Κάδιξ καὶ τοῦ ἐξέθεσε τὴν ὑπόθεσι τοῦ ἀνεψιοῦ του. Ὁ διοικητὴς ἐκάλεσε τότε τὴ Λόλα καὶ τὴ ρώτησε πρῶτα—πρῶτα ποιὰ ἦταν καὶ ἀπὸ ποιὰ πόλι τῆς Ἱσπανίας καταγόταν. Ἡ Λόλα δὲν πόλμησε νὰ πῆ ψέμματα καὶ ὡμολόγησε ὅλη τὴν ἀλήθεια.

Κατόπιν αὐτοῦ, ἡ σενορίτα Μοντὲζ βρέθηκε φυσικὰ κυρία Θωμᾶ Χάμες, Σκωτικῆς καταγωγῆς, κ' ἔλαβε ἐντολή, ἂν δὲν τῆς ἄρεσε νὰ συμφιλιωθῆ μὲ τὸν ἄνδρα της, νὰ γυρίση ὅμως στὴν πατρίδα της.

Ἡ Λόλα δὲν μπορεῖ νὰ ὑπακούση. Βγαίνοντας λοιπὸν ἀπ' τὸ γραφεῖο τοῦ διοικητοῦ, μπῆκε σ' ἕνα ἀμάξι, τὸ ὁποῖο τὴν ὡδήγησε στὸ λιμάνι κ' ἀπὸ ἐκεῖ ἀναχώρησε γιὰ τὸ Λονδῖνο.

Ὁ σὶρ Χότζ, σὰν ἀληθινὸς τζέντλεμαν ποὺ ἦταν, δὲν τὴν ἄφησε στὴν τύχη της, ἀλλὰ φρόντισε καὶ τῆς ἔστειλε στὸ πλοῖο ἕνα χρηματικὸ ποσόν, ἀρκετὸ γιὰ τὸ ταξεῖδι της.

Μόλις ὁ νεαρὸς Τζέφφερυ στερήθηκε τὰ χάδια τῆς ἀγαπημένης του καὶ ἔμεινε μόνος του, προσβλήθηκε ξανὰ ἀπ' τὴν ὕπουλη ἀρρώστεια του καὶ ὑπέκυψε στὸ μοιραῖο. Πέθανε μέσα σὲ λίγους, μετὰ τὸν ἀποχωρισμό του ἀπ' τὴ Λόλα, μῆνες.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

□□□ ΕΝΑ ΣΠΑΝΙΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ □□□

Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς υἱός, κατὰ τὴν παιδική του ἡλικία.
(Πίναξ τοῦ ζωγράφου Μπουλανζὲ)